Ч. 123 (13.668). Львів, неділя 13. травня 1934. Poсztowy оpłаtе opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і вож. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Поклін Матері.

Львів, 11. травня 1934.

Найближча неділя, 13. ц. м., по щорічній традиції як друга неділя у місяці травні, проголошена „днем матери". В найближчу неділю кожний, хто лише відчуває потребу віддати матері поклін, — має те своє почування заманіфестувати у збірній вселюдській маніфестації, в якій нема рас, народів, кляс і партій, а є лише — мати і її діти...

Культ матери не є новиною: відколи істнують світ і людскість і відколи кров є спонукою до вияву почувань, то з усіх тих почувань любови і ненависти, радости і гніву, егоїзму і посвяти, легковаження і пошани, — перші найкращі, найніжніші й найблагородніші почування звертались у сторону матери. Але світова війна з другого десятиліття XX. ст. так потрясла людскістю, такі спустошення заподіяла у світі моралі, так порвала звязки між найближчими собі одиницями, що виринула ідея видвигнути прилюдно потребу культу матери та зробити з цього один із засобів відродження людськости. Культ матери це не лише підкреслення ідеї материнства, це не лише вияв любови і пошани до одиниці, яка у власних болях дала нам життя. Культ матери — це признання ваги тісних родинних звязків, це поклик до відбудови родини, як основної клітини громадського і народнього життя. Чуттєвим центром тої клітини є мати. Від сили проміювання того центру залежить сила цілої родинної клітини, від духової сили суцільної родини залежить суцільна сила громадянства, нації.

І тому культ матери перестав бути приватною справою одиниць, тому теж він далеко переступив межі трафаретного проповідницького моралізаторства. Не диво, що в деяких державах, напр. в Австрії, День Матери є офіціяльним святом. Бо те свято пригадує не лише громадянству установу родини і матери, але й матері пригадує її спільноту з громадянством. Таким робом свято матери набрало характеру й загально-громадського свята, а культ матери — став великою громадською проблемою.

Інакше й бути не могло. Адже змінилися часи не лише під тим оглядом, що стали суворіші, сіріші і брутальніші. Змінилася не лише психіка людей під вражінням воєнних страхіть але й змінилися до ґрунту соціяльні і громадські відносини: жінка станула за верстатом щоденної заробіткової праці і жінка взійшла як рівноправний і рівновартний чинник до орґанізованого національно-громадського життя. Тому проблеми материнства не можна в Дні Матери розглядати у відірванні від проблеми матери-громадянки. Культ матери на цьому не тратить. Навпаки: його база ще дужче поширена і завдяки актуальному вселюдському і національно-громадському моментові того культу — він перебуває у світі найширших і чисто людських і національно-громадських почувань.

День Матери є днем поклону перед Матерею родини і перед жінкою-громадянкою, що не забула про свою завітню місію. Є днем вияву пошани і любови для тих цінностей, які єдино жінка-мати може внести в життя родинне, громадське, національне. І тому День Матери — є днем справді великого свята.

Українська виборча акція у Львові.

ПЕРЕДВИБОРЧЕ ВІЧЕ У ЛЬВОВІ.

Український Народній Виборчий Комітет у Львові скликав на день 10. травня ц. р. передвиборче віче в справі виборів до львівської міської ради. Віче відбулося на подвірю забудувань св. Юра в год. 5-ій попол. На вічу було присутніх около 700 людей, переважно робітників, міщан і низчих функціонарів. Замітна була теж значна скількість жінок. Та 700 присутніх на 70.000 українців у Львові свідчить, яке мале зацікавлення серед наших людей такими важними виборами.

На вічу промовляли: голова Виборчого Комітету пос. д-р Ст. Біляк та о. прал. Л. Куницький. Перший пояснив виборчий закон і регулямін та візвав українців м. Львова до масової участи у виборах. Зокрема промовець підчеркнув, що виборчі округи й обводи так викроєно, щоб українці вибрали якнайменше радних. Тому українці повинні піти масово до виборів, бо нераз кілька голосів може рішати про вибір радного О. прадат Куницький пояснив зібраним, чому вибори до міської ради у Львові важні для нас і яке завдання будучих наших радних.

В дискусії промовляли: п. Аґатон Добрянський, д-р Карло Коберський і п. М. Ґалібей. Коли п. Добрянський згадав минуле українського Львова і його присягу на вірність українському народові, представник влади зажадав, щоби промовцеві відібрати голос, інакше розвяже віче. Промовець зрікся сам голосу. Д-р Коберський говорив від Української Соціяльно-Радикальної Партії. Він підчеркнув м. ін. хибну тактику наших соціялістів з-під стягу УСДП, котрі рішили йти до виборів спільно з польськими пепесівцями (ППС). П. Ґалібей як представник нашого міщанства закликав до масової участи у виборах і до припильнування, щоби всі управнені до виборів були вписані у виборчих списках.

Віче скінчилося в год. 7. відспіванням національного гимну.

ПЕРЕДВИБОРЧА НАРАДА.

Передвиборча нарада у Середмісті відбулася в четвер 10. травня ц. р. в салі Т-ва „Зоря". На нараду прийшло понад 150 осіб. Проводив посол М. Матчак, справу виборів і поділ міста на округи т. зв. виборчою ґеометрією реферував посол С. Хруцький. Опісля посол М. Матчак зясував присутнім вагу масової участи українських громадян у виборах до міської ради та візвав голосувати лише на українську національну листу. По рефератах вивязалася жива дискусія. Промовці-робітники гостро виступили проти виборчого бльоку УСДП з ППС і Бундом та взивали своїх товаришів голосувати лише на українську національну листу. На внесок комісії-матки вибрали зібрані виборчий комітет на округу I. (Середмістя) з 20-ти осіб з правом кооптації нових членів.

Осторога для українців-виборців.

Листи кандидатів на радних мають бути підписані 170—270 виборцями. Довідуємось, що деяким українцям предкладають до підпису неукраїнські листи. Отже по перше треба знати, що один виборець може підписати лиш одну листу. Подруге — виборці українці мусять перевірювати, хто предкладає їм листу до підпису, щоби замість своєї української не підписати чужої.

Представники Українського Виборчого Народнього Комітету, що збиратимуть підписи на єдиній українській листі кандидатів, мусять виказатися посвідкою Комітету, що саме вони є покликані до зібрання підписів.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНІЙ ВИБОРЧИЙ КОМІТЕТ на м. Львів.

Важливі наради в Льондоні.

ЛЬОНДОН, 11. 5. ПАТ. Вчора приїхав літаком до Льондону фон Ріббентроп, спеціяльний делеґат канцлера Гітлера до розброєневих справ. Німецький делеґат конферував пополудні цілу годину з міністрами Саймоном та Іденом. Ріббентроп мовчить про зміст наради. Конференція відбулася на прохання німецького уряду.

—o—

Розподіл Росії.

В останньому числі паризького „Тризубу“ появилася під повищим наголовком цікава стаття відомого діяча п. Славінського на тему, яка з усіх істнуючих міжнародніх та українських тем є для українців найближчою, найцікавішою і найбільше життєвою. Адже „поділ Росії“ — це самостійність України! Передруковуємо ту статтю лише з мінімальними правописними змінами та додатком субтитулів для кращої орієнтації читачів. — Прим. Ред.

ПАНІКА СЕРЕД РОСІЙСЬКОЇ ЕМІҐРАЦІЇ.

Міжнародня коньюнктура сьогодні така, що начебто наближається час, коли з ріжних кінців розпочата буде справа, що її можнаб звати упорядкуванням Сходу Европи, але яка в дипломатичних канцеляріях дістала назву — розподіл Росії, як про це свідчать російські еміґранти, що служили колись в імператорських посольствах та самі по тих канцеляріях могли бачити зловісні, як вони кажуть, „папки“ з тим заголовком.

Як відомо, російські еміґранти з цього приводу вдарили в усі дзвони. З публичними відчитами та з іншими проявами виступили — Мілюков і Денікін, Казем-бек і Бернацький, Струве і Керенський, і багато інших представників усіх політичних напрямків, ультра-правими монархістами зачинаючи і соціялістами кінчаючи. Виступали в Парижі, Льондоні, Берліні, Білгороді, у Празі — одно слово, в усіх еміґрантських осередках: стався немов би імпровізований плебісцит на болючу для них тему — розподіл Росії.

Зміст усіх тих виступів, — щоб не спинятися на кожному зокрема, — можна звести до таких тез:

РОСІЙСЬКІ ТЕЗИ ПРО ПОДІЛ РОСІЇ.

Перша: Настав час, дуже сприятливий для розподілу Росії. А це тому: а) що деякі великі держави в ньому заінтересовані, вважаючи його для себе корисним; б) що всі народи на території СССР, — усе їх не чисто московське велике пасмо від України, козацьких земель, Кавказу й Туркестану і далі цілий Сибір аж до Зеленого Клину на Тихому океані, — усі мають непохитну волю відокремитися від усякої Росії і прикладають до того всіх своїх зусиль і в) що більшовики підупали з середини, а назовні не в силі оборонити від когобудь російські державні кордони.

Друга: Розподіл Росії зачнеться в час, коли СССР примушений буде воювати з кимбудь в Азії чи в Европі і буде виконаний ззовні ворожими силами, зсередини — силами вказаних народів.

Третя: Внаслідок розподілу Росія може бути територіяльно зведена до кордонів Московського Царства на початках XVII. століття, а то й до епохи Івана IV, до того її часу, коли донські козаки на чолі з Ермаком не встигли ще були подарувати тому цареві Західній Сибір.

Тези, як бачимо, бездоганні, проти них тяжко виставити якібудь заперечення. Можна лише дивуватися, звідки це так нагло прийшло до росіян оте обєктивне становище до Росії, якого вони досі ніколи не виявляли. Однак для уважного спостерігача причина цілком ясна. Це — паніка, смертельний переляк перед неминучістю, — почуття, під впливом якого люди, як відомо, дуже часто видають тайні свої думки, в голос говорять про те, у чому раніше самі собі боялися признаватися. Росіяни були заскочені останнім зворотом міжнародніх подій, що видався їм несподіванним, хоч і має він цілком природні органічні свої коріння у світовому житті. Ці події такі: японська плянова експанзія на азійському суходолі; відтворення історичного германського Drang nach Osten, тобто змагання, інакше, — та сама експанзія на Схід; польсько-німецький пакт, антибільшовицькі та взагалі антиросійські настрої у деяких европейських держав, особливо в Англії, де відживає гостре почуття російської небезпеки в Азії, і т. і. Зіставивши ці події з наявним — зсередини і назовні — знесиленням більшовиків, з наочною активністю поневолених народів СССР та їх еміґрації, росіяни якось неначебто враз прозріли, побачили речі такими, якими вони є, злякалися і заговорили на ґвалт.

Злякалися і проговорилися, але з того не слід робити собі якихбудь ілюзій. Все те сталося лише на час, на годину; росіяни схаменулися і заразже після тез стали виробляти рецепти нової тактики, як оборонити свою справу перед самостійниками, в який спосіб арґументувати в її користь перед світовою опінією. Рецепт отих предкладено кільки; вкажемо на них загально:

ЯК РОСІЙСЬКА ЕМІҐРАЦІЯ ДУМАЄ РЯТУВАТИ РОСІЮ?

Перша з них належить Мілюкову. Старий вчений професор та ще й історик ясно собі уявляє, що в час занепаду більшовиків Росія розвалиться на свої складові частини. Тому, аби запобігти тому занепадові, а тим самим і розкладові, закликає він усіх росіян беззастережно ставути по боці більшовиків, якщо їм доведеться з кимбудь воювати. Для щирого імперського патріота такий заклик, треба признати, цілком льогічний, хоч і дуже смішний, а для політика, можна сказати, — розлучливий. Бож коли більшовики впадуть, то разом з ними западеться і Мілюков із своїм закликом, і то назавжди. Колиж би сталося таке несподіване чудо, що більшовики свою справу таки виграють, то Мілюкову з тої виграної не припаде й найменшої частини. Для нас ця рецепта цікава лише одною своєю стороною. Бож ще раз і категорично свідчить вона, що росіян, — хоч би й якими були вони демократами, — і найбільша біда не научить людської правди любити, що для нас вони чи більшовики чи монархісти, то все одна швайка, як говориться в наших піснях.

Друга рецепта належить Денікінові. Він рубає нібито по войськи. Рекомендує, використовуючи ту чи іншу війну з більшовиками, з одного боку завалити більшовиків, а з другого — примусити поневолені нації залишатися в складі Росії. Рецепта, як бачимо, не нова, а та сама, яку вже раз випробував Денікін за той час, коли він мав можливість прикладати до життя свої рецепти. Тоді він, як відомо, погнався був зразу за двома зайцями, за Москвою та за Києвом, ні одного не зловив, зате сам, як третій заяць, мусів тікати до Криму, а звідти за кордон, де перебуває й тепер. З тим, хто хотів би ще раз випробувати ту рецепту, сталосяб те саме, що й з його автором, а може й ще щось гірше. І це, як здається, росіяни вже собі таки втямили.

Третя та четверта рецепта належить младоросові Казем-бекові та соціялістові Керенському. Вони не дуже то виразні, але подекуди сусідують з попередніми: одна, Казем-бекова, — з рецептою Мілюкова, друга, Керенського, — з рецептою Денікіна. Тому про них можна більше не говорити.

Пяту й останню рецепту можна скласти з виявів решти російських політиків. До речі, — це треба памятати, — як раз за цими політиками з імени, коли не рахувати Струвого, людьми не дуже то маркантними, йде переважна маса російської еміґрації, її масив, бо з ними й так званий Військовий Союз, і монархісти і взагалі всі праві політичні і громадські угрупування, до складу яких належить чи не 80—90 відсотків цілої „закордонної Росії“. Вказані вище вияви подекуди ріжняться один від одного, але в головних рисах, викладених у них, рецепта така: Більшовиків завалити треба, але виконати це й закріпитися на московській батьківщині можна, по-перше, вступивши в союз з тою державою, яка воюватиме з СССР, а по-

---

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 13. ТРАВНЯ 1934.

РОМАН ДУДИК.

Засідання Ради Громадської.

— Гальо! Гальо! Прошу спокійно! Зачинаємо!

— Панове, бійтеся Бога, ми мали почати в першій, а вже пята... Один, два, три... пятнацять — вистарчить. Отже, прошу панів, зачинаємо!

Секретар ще раз потягає папіроску, кидає нею у вільний кут кімнати, спльовує її услід, відчиняє великі книги...

За столом, побіч секретаря війт та ще декілька більше прихильних війтові радних. Інші на лавках уздовж стін, на „сірім кінці“ — опозиція... Такий уклад усім вигідний, а може й безпечний...

— Наперед відчитаю „порядок дня“. Панове, прошу вже успокоїтися! (Така титулятура завсіди переконує. Наш секретар, давний Усусус, чоловік бувалий, знає, що й як із чим почати!) — Отже: 1. Відчитання протоколу попереднього засідання. 2. Ухвалення буджету на новий буджетовий рік. 3. Справа забезпечення сироти по бл. п. Оленці Пядик. 4. Вільні внески і запити.

— Приступаємо до точки першої, себто до відчитання протоколу із попереднього засідання.

— Може не читати би його? Шкода часу!

— Треба було прийти раніше — був би час на все!

— Я прийшов пів до першої!

— Не бреши! Та я в третій був уже тут, а тебе не було!

— Ти вже коли сказав правду?

— Та вас обох ще в четвертій не було!

— О, маєш!

— Гов! Гов! Тільки не так, панове! — умовляє секретар. Всі нараз не говоріть, бо з цього нішо не вийде. Треба „парляментарно“ говорити: один говорить, решта слухає. Але говорить тільки той, що „дістає голос“.

— Ми всі маємо голос — не риби!

— Або то який „парлямент“?

— Де хлопа туди впустять!...

— Панове, прошу вспокоїтися! Отже як зробимо? — звертається секретар до війта.

— Про мене, як собі хочете! — відповідає знехотя війт.

— Отже читаю попередній протокол із дня...

Голосування:

— Хто за тим, щоби читати попередній протокол — рука до гори!

— Один, два, три... вісім — більшість.

— Рахуйте ще раз, нема вісім!

Порахували — є. Рахують ще раз — нема! Це радний Мацьків не знає, що із собою робити. Глядить війт, не підносить пальців, глядить опозиція — голосує.

— Алеж то із вас Мацьків ремінний дишель! — гримнув якийсь із „опозиції“.

— Якої біди від мене хочеш? Підвіс руку — зле, не підвіс — теж зле!.. Ігі! Та про мене читайте, не читайте, як собі хочете!

— О, маєш радного! Із котрого ти „кола“ вийшов?

— Із млинського!...

— Ти сам дурень!...

— Тихіше, панове, тихіше! Зараз усе зробиться! Поволеньки!...

Секретар крутить папіроску із четвертини „спорта“. Тютюн — заража. Курить один, починають усі. Курять тут тютюн усякого роду, найбільше „махорку“ і „ковбої“, яких дядьки звуть „набоями“. Якийсь дядько смалить тютюн, з якого дим заносить спаленим полоссям, чи пірям. Є це якась мішанина махорки, люлькового, „набоїв“ і преріжних частинок усього того, що може найтися у кишені камізольки... Папіроска з таких сполук шкварчить, якби мала у собі стрільний порох, або салітру, а пах із неї разом із димом інших папіросок творить густу хмару, ізза якої годі доглянути сусіда на віддаль двох кроків...

Минає десять хвилин. Час зробив своє: без ніякої згадки про якийсь протокол, приходить на чергу найважніша точка: буджет.

Коли йде про буджет, то це найкраща нагода для опозиції „переїхатися“ по війтові, секретареві і всіх інших, що побирають якусь платню із громадської каси.

— Війтові вистарчить дві сотки на рік! Нині час тяжкий!...

— То ви можете за такі гроші обгризатися із цілою громадою!

— То вступіться, подякуйте за службу — буде другий.

— То моя річ, як мені схочеться, так буде!

— Побачимо!

— Секретареві теж обтяти! Нині усім панам пообтинали пенсії...

Гамір і крик. На світло дня виходить неодна справа, неодин гріх, про які годі булоб довідатись деінде.

Атмосфера стає щораз тяжча і густіша... Ті, яким надоїла балачка, або їдкий дим тютюну, тихцем виносяться...

— Та що там будемо довго мучитися! — гукає якийсь із „опозиції“. — Люди! Що будемо жалувати своїм людям пів міська, два... А там знову до ціпа...

Премії

для точних передплатників „Діла“.

Досі проголосили ми такі премії:

1. Радіо-Приймач Батерійний Новий удосконалений „ЧВІРКА Б“ PHILIPS'A — із голосником усередині і 4-ма лямпами „MINIWATT“. Виробу фабрики: POLSKIE ZAKŁADY PHILIPS, Warszawa, Karolkowa 36/44. Вартість зол. 235.

2. Килим, прегарний, проєкту арт. Петра Холодного, вартости зол. 150. Килим закуплений у фірмі: ГУЦУЛЬСЬКЕ МИСТЕЦТВО, Косів коло Коломиї.

3. Туалєтка з дзеркалом для пань — гуцульського мистецького виробу, — вартости зол. 180. — закуплена у фірмі: Торговельно-Промисловий Дім „Достава“, Львів, вул. Домініканська ч. 12.

4. Чаю найліпшого два кг. і **Кави** найліпшої два кг. вартости зол. 100. Товар доставить фірма: Перше Варшавське Імпортове Т-во „E. W. I. G.“ Акц. Сп. Варшава, Лєшно 10.

5. Подорож кораблем із Ґдині до Стокгольму. Речинець виїзду дня 2-го серпня ц. р. Подорож закуплена у фірмі ПОЛЬСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ ФРАНКОПОЛЬ, Варшава, Мазовецька ч. 9.

6. Криниця. Одномісячний побут враз із повним знаменитим утриманням і окремою кімнатою у пансіоні пані М. Яблонської „ВІЛЛЯ ТАТЖАНСЬКА“ „WILLA TATRZAŃSKA“ в Криниці.

7. Гребенів. Двотижневий побут враз із повним першорядним утриманням і окремою кімнатою у пансіоні „ЗЕЛЕМІН“ в Гребенові у скільських горах.

8. Ямне. Одномісячний побут з окремою кімнатою і повним знаменитим утриманням у пансіоні „ВЕСЕЛКА“ в Ямнім коло Яремча, в чудових гуцульських горах.

Чергові премії подамо в дальших числах нашого часопису.

До участи в льосуванні будуть допущені ті передплатники, які до хвилини замкнення лісти зголошень вирівняють передплату та теж всі нові передплатники.

друге, за допомогою так званих самостійників чи за їх сприятливою невтральністю. Бож, мовляв, може статися й так, що самостійники, відокремившися від СССР, пізніше ради своїх цілей та щоб мати поруч з собою безсилого сусіду, допоможуть більшовикам утриматися на властивій Московщині. Тому з самостійчиками необхідно завчасу зговоритися і погодитися, визнати за ними право на незалежне істнування їх національних держав і в обмін за визнання дістати від них допомогу на поворот до Москви. Іншого шляху сьогодні нема. Щож до майбутнього, то там буде видко. За майбутнє, на думку авторів цієї рецепти, нічого непокоїтися, бо за деякий час чи самі самостійники освідомлять собі свої помилки і повернуться до Росії, чи можна їх буде в той або інший спосіб і примусити до того освідомлення. Ця остання рецепта, в якій з такою примітивністю і безсоромністю виявлене старе езуїтське правило про так звану **reservatio mentalis**, тепер дуже популярна серед росіян. З нашого боку, як здається, коментарів вона не потребує. Про неї можна лише таке сказати: Добре, що вона виголошена, раз істнує. Принаймні, ясно й точно зазначено з чим маємо до діла, а знаючи, відповідно до того й поставимося.

М. Славінський.

(Д. б.)

Буджет ухвалений.

Ще справа сироти по Оленці Пядчк.

Молода дівчина Оленка, кругла сирота, пішла до міста на службу. Там закрутив їй голову якийсь пройдисвіт, видурив у неї гроші, сам кудись утік, а Оленка повила у шпиталі дочку... Довго там не мучилась, до тижня вмерла, а дитину громада має перебрати під свою опіку. Покищо дитину взяли старі Сохи. Хоч самі бідні, живуть комірниками, але люблять дуже маленьких дітей (така їх примха!..). Кажуть, що старий Соха зробив уже навіть для дитини колиску із старих нецок, а стара Сохачиха не може нахвалитися яка мудра дитина...

— Хай Соха собі його тримає, як узяв!

— Та що дитина винна?

— Не турбуйтесь! Виросте, буде така, як мама...

— Яблуко не впаде далеко від яблуні!...

— Ні, так не можна справи брати! Мусимо бодай якось заопікуватись дитиною, а там може дасться упхати де в яку захоронку, чи до сирітського захисту...

Показується, що до важности якоїсь ухвали замало вже присутніх радних...

Старий громадський годинник із підковою і великим ключем замісць важок, видзвонив одинацяту годину, як перепрацьовані „батьки села“ повагом вертали домів...

Блідий місяць якоюсь здеформованою бриною піднісся вже високо понад сонні хати

Тільки де-не-де блимало темне світло.

На другому кінці села там, де мешкають старі Сохи чути пісню парубків:

„Червона калина ягідки зродила

Бодайся сирота на світ не родила...“

Юзьо...

Великий політичний процес у Кремянці.

Дня 22. травня ц. р. перед виїздною сесією рівенського окружного суду в Кремянці розпічнеться великий політичний процес 63 осіб, яких обвинувачують зі статті 97. к. з. за приналежність до Комуністичної Партії Зах. України. Серед головних обвинувачених: інж. Шпринґ (бувш. леґіоніст), учитель Шашков, маляр Гервіц, кравець Шерер, Обезюк, Корнійчук, Бочелюхівна, Валецький, Тригуба, Беренштайн, Розенберг, Мовшит, Колесник і ін. Розправу розписано на два тижні

Українці в Шикаґо протестують.

Шикаґо, Ілл., 21. квітня.

Вчора вечором з приводу прийняття совітського амбасадора Олександра Трояновського тутешні українці знову піднесли голос протесту проти винищування своїх братів на Рідній Землі. Була плянована імпозантна демонстрація в середині міста. За пляном впорядчиків демонстрації середина міста, а головно кругом готелю Памер Гавс, мала зароїтися цвітом українських дівчат у національних строях, які мали роздавати летючки. Була готова сотня українських дівчат і багато українських молодців, щоб відбити можливі напасти з боку міської юрби.

Одначе демонстрацію треба було відкликати. Причина відклику ось-яка: Один з репортерів, а саме репортер щоденника „Шикаґо Трибюн“, не міг видержати тайни й оголосив у своїй газеті демонстрацію наперед. Більшовики негайно зачали протиакцію, мобілізуючи своїх у цілому місті для нападу на українських дівчат. Впорядчики демонстрації, маючи на увазі досвід із 17. грудня 1933. (коли то на вулицях Шикаґо полилася кров і впало кілька трупів), уважали за відповідне демонстрацію відкликати, щоб не наражувати наших дівчат на брутальність напасників.

Натомісць кількох українських патріотів дісталось до бенкетової салі і в часі промови амбасадора міжнародного комунізму розсипали летючки з балькону. Счинилась буча, серед якої один з українців, Андрій Новиків, син знаного оперового балетмайстра з Київщини, був трохи потурбований. Були потурбовані і більшовики.

Летючки, які п. Новиків розсипав, розсілись кругом амбасадора та майже його „засипали“.

Всі американські часописи в Шикаґо подали про український протест, а „Шикаґо Трибюн“ передрукувала вчастині український протест.

За хвилину летючки появились також у цілім центрі міста.

Ширіть наш часопис!

Японія проти допомоги для Китаю.

ЛЬОНДОН, 11. 5. ПАТ. Представник японського міністерства закордонних справ заявив японським журналістам, що Японія противиться технічній допомозі Ліґи Націй для Китаю. Поради делеґата Ліґи Націй д-ра Райхмана перевести на широку мірку будову доріг і меліорації піль у полуднево-західнім Китаю — на думку японського делеґата нереальні. Зрештою Японія буде їх поборювати всіма доступними засобами.

ЖЕНЕВА, 11. 5. ПАТ. Делеґат Райхман склав звіт співпраці з Китаєм, який обіймає 88 сторінок друку. Місія Ліґи Націй співпрацювала з народнім економічним комітетом Китаю та допомагала зорґанізувати публичну освіту і гіґієнічну опіку. Звіт згадує про поширення залізничої сітки, мореплавства, повітроплавства і радійових стацій. Райхман подає теж плян про можливу співпрацю Ліґи Націй з урядом Китаю.

Бомбові атентати в Зальцбурґу.

ВІДЕНЬ, 11. 5. ПАТ. У Зальцбурґу відбулася велика маніфестація „Фронту Батьківщини“. Канцлер Дольфус виступив гостро проти підсиленої терористичної акції націонал-соціялістів та аґітації радіостації у Мінхені. Націонал-соціялісти підкинули в кількох місцях петарди, а до ріки Зальцбах пустили дошки з бомбами. На деріковиці найдено пекольну машину. На залізничій шлях біля Зальцбурґа виконано два замахи. Комунікація перервана. Підчас ревізії у комуністів забрала поліція багато муніції. Націонал-соціялісти завісили прапор зі свастикою. Коли стягали прапор, поранили поліціянта, якого відвезли до шпиталю. Арештували чотирьох націонал-соціялістів.

Помер червоний кат.

МОСКВА 11. 5. ПАТ. Аґенція ТАСС повідомляє: Вчора помер у Москві шеф ҐПУ — Вацлав Менжинський, з походження поляк. Уродився 1874 р. і покінчив правничі студії. Від наймолодших років брав участь у революційному русі. Від 1907 р. був на еміграції у Бельгії, Швайцарії та Франції. Після лютневої революції в 1917 р. вернувся до Росії і входив у склад більшовицького уряду. В роках 1918—19 був генеральним консулем у Берліні. Але вже від 1919 р. входив до президії страхітливої черезвичайки. Від 1923 р. був уже заступником шефа ҐПУ, а від 1926 р. шефом ҐПУ. Менжинського поховали у Кремлі на кошт держави.

Обовязок українського виборця у Львові.

1) Запамятай собі, до якої виборчої округи й обводу належить вулиця, при як й мешкаєш і де містяться їх комісії, бо в льокалі окружної комісії будуть списки виборців, у яких маєш бути записаний ти і твої найближчі, а в обводовій комісії дня 27. травня п. р. будеш голосувати.

2) Від неділі 13. травня до суботи 19. травня включно, від 15-ої до 20-ої год. кожного дня, в льокалю окружної виборчої комісії будуть виложені до перегляду списки виборців. Йди, перевір, чи взагалі вписано та чи правильно вписано там тебе й твоїх найближчих, а коли ні, то внеси реклямацію про вписе. Коли цього не зробиш, то стратиш своє право голосування, бо лиш ті, що будуть у списках, матимуть право віддати свій голос.

3) Переглянь виборчі списки чи не записані в них такі особи, що не мають права голосування, а коли таку особу найдеш у списку, внеси реклямацію, щоби її скреслили.

4) Всяких потрібних порад і вказівок шукай лише у своїм Українськім Виборчім Народнім Комітеті (Львів, вул. Підвалля ч. 7. III. пов.), або в Українськім Виборчім Комітеті своєї дільниці. Бо всякі інші інформації можеш дістати таки на те, щоби тебе звести з правильної дороги.

5) В день виборів дня 27. травня п. р. вже 9-ій год. рано з виборчою карткою, які дістанеш у своїм Виборчім Комітеті, будь у льокалі обводової виборчої комісії і віддай свій голос на єдину українську листу кандидатів та подбай, щоби той свій обовязок сповнили твої найближчі і знакомі. Бо від того залежить успіх нашої виборчої боротьби.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНІЙ
ВИБОРЧИЙ КОМІТЕТ
на м. Львів.

Український Народний Союз.

(З приводу 40-ліття.)

III. МОЛОДЬ. — „СВОБОДА“.

Справа особлившої ваги для УНСоюзу, це притягнути якнайбільше число молоді народженої в Америці, справа **молодої крови** в Союзі. Річ іде не про якубудь ставку, але про те, щоби в найближчій майбутности було кому передати велику й цінну спадщину, щоби задержати якнайдовше **імя України** в Америці, щоби підховати одиниці, які збережуть УНСоюз для дальших поколінь. Річ і в тому, щоби вкладками молодих членів запевнити чинитьби старшій ґенерації членів. З 31. грудня 1933 стан молодих членів був 9.612. Майно цього молодечого департаменту виносило в тому році 331.995.22 дол.

Старе покоління, яке виросло на рідній землі, виховалося на інших ідеалах. Воно не тільки бачило рідний край, але й жило в ньому, скріпляло його своїми силами. Тому не диво, що воно має зовсім інакші почування для тієї землі і для кожної справи з нею звязаної. Що молоде покоління, виховане в Америці, не перебере в цілості сентименту своїх батьків до рідного краю — це річ ясна. Воно ледви чи зрозуміє, що треба працювати для такої організації, як У. Н. С. тому лише, **що це українська організація.** Тому Союз мусить дати змогу утримувати сотки робітників чи у своїх бюрах, чи як народніх діячів. Тоді прибудуть нові Союзовці, які у свому життєвому інтересі будуть примушені дбати, щоби українське життя по американських громадах не завмерло. В той спосіб можна надіятися, що багато освіченої молоді прилипне до Союзу й притягне дальшу молодь до української організації. Журитися тим, що така організація спиралась би на матеріялістичній основі — нема потреби. От і в нас, у краю, організуються маси дуже часто на основах кооперації, в якій при всіх ідейних фразах таки небуденну ролю грає матеріяльна користь. Ці можливости можна би перевести в діло тільки при переміні УНСоюзу з допомогової-філянтропійної організації в асекураційно-„бізнесову“.

В той спосіб стає У. Н. Союз купецьким підприємством, в якому заінтересовані і ті з теперішної молоді, що не дуже то ще свідомі. А, що це товариство українське, то й національна українська свідомість членів у гурті буде кріпшати.

Не можна говорити про Український Народній Союз, щоби бодай не згадати про щоденник „Свободу“. Не тому саме, що він у теперішній час одинокий український щоденник поза межами рідного краю і тримає в зацікавленні українськими справами мало не 100-тисячну українську масу, але тому, що без „Свободи“ не було би й самого У. Н. Союзу. „Свобода“ була його предтечею. Вона будила сонну українську еміграцію, кидала в її втомлене серце, що вянуло від туги за рідними сторонами, перші гасла національної єдности, запалювала в тих серцях іскру перших свідомо-національних проблисків, учила організації, перетоплювала ріжноплеміннi частини **в один нарід**, в частину української нації. Буквально — не було української справи під сонцем, яку „Свобода“ була би могла поминути не освітливши її, не занявши становища, бодай не занестувавши. Без „Свободи“ — булаб еміграція прямо зівяла, всохла, як відчімхнена галузка. „Свобода“ освітлювала всі українські справи на рідній землі, боронила й боронить українську думку й українську націю перед усім, що їй загрожує, промощує у світовій опінії шлях українській самостійницькій, державницькій ідеї.

Коли зважити, який великанський вплив мали родинні чи приятельські звязки еміграції на кристалізацію думки наших українців тут, дома, то й не буде перебільшенням сказати, що значіння „Свободи“ для українського народу не буде загалом багато менше від того значіння, яке в нас має краєва українська преса. Коли ж мова нпр. про Лемківщину, то без ризика можна сказати, що стежку українській думці серед тої вітки українського народу промостила у високій мірі — „Свобода“. Лемки, що виходили до Америки, були або зовсім байдужі, або затроєні кацапським „єдінством“. Вони прозрівали щойно під впливом американської української преси та в першій мірі „Свободи“, яка доходила до своїх членів щодня. Ці то прозрівші лемки ширили потім українство серед своїх земляків-односельчан усякими дорогами. Вони організували й матеріяльну допомогу на всякі цілі й давали її з виразною вимогою, що вона може служити тільки українській ідеї.

Не можна, очевидно, промовчати факту, що траплялись в останніх роках випадки, коли бажана й необхідна гармонія поміж „Свободою“, як відповідальним керманичем прилюдної української думки в Америці, та кермуючим відповідальними краєвими чинниками — псувалася. Очевидно, що болючим відгомоном мусіли у краю відбитися деякі статті „Свободи“, що били в авторитет краєвого проводу, який — ясна річ — не може бути залежний від якихнебудь осередків еміграції. Тому треба радіти, що в останньому часі знову вернула рівновага і що „Свобода“ помістила на своїх сторінках офіційні заяви повні політичної вирозумілости й льояльности до всіх тих, що в краю змагають до добра нації без огляду на шлях, яким вони йшли без огляду на засоби, яких вони хотіли би вжити.

Назагал під політичним оглядом „Свобода“ ніколи не зійшла із загально національного шляху, ніколи не підчинилася ані не віддала себе на службу ніякій політичній ані українській ані американській партії, ніякій доктрині. Так і мусіло бути з огляду на ріжношерстний щодо світогляду склад членів УНСоюзу, для яких вона в першій мірі призначена. Вона завжди гордо, сміло й високо держала й держить жовто-блакитний прапор над головами українських синів і дочок, що осіли на прибраній батьківщині й льояльно ставиться до всіх проявів серед українського народу, які мають на меті чи прискорюють здійснення нашого національного ідеалу, які його розясняють і насвітлюють. Нинішній високо ідейний, повний оптимізму та незвичайно меткий і палкий керманич „Свободи“ д-р **Лука Мишуга** дає запоруку, що „Свобода“ й надальше остане загально національним часописом.

Ця неоцінена роля, яку відіграв Український Народній Союз як централя і як поодинокі його відділи не тільки для еміграції, але загалом для української справи, кладе на нас милий обовязок побажати, щоби ця національна допомогова й культурна організація якнайживавіше зростала та якнайміцніше кріпшала, задержуючи в одних ідейних руках свій подвійний характер: матеріяльної й національно-моральної опіки.

Лев Ясінчук.

Криваві сутички робітників з поліцією.

АТЕНИ, 11. 5. ПАТ. У Калямата дійшло до кривавих сутичок портових робітників з поліцією. Робітники рішуче запротестували проти вивантаження вбіжа з кораблів машинами. Чотирьох робітників убитих, кільканацять ранених. Сутички викликали обурення в цілій Греції. Посли зголосили низку інтерпеляцій у парляменті з приводу безоглядної поведінки влади.

Марш вагабітів на столицю Ємену.

Як повідомляють з Каїро, війська вагабітів розпочали наглий похід у північно-східному напрямі на столицю Ємену Сана, положену серед високих гір. Вагабіти взяли в полон 2 австр. старшини. З інших джерел зачувати, що вагабіти мали великі втрати в кривавих боях, а саме коло 2.000 людей вбитими. Ємени здобули 27 панцирних возів і 36 гармат.

Франція висилає військо до Арабії.

ПІДГОТОВКА ДО ПРОТИНАСТУПУ.

КАЇРО, 11. 5. ПАТ. З Бейруту надійшли вістки, що адмірал Жубер, начальник французьких збройних сил на Середземнім Морі, виїхав з воєнним кораблем на Червоне Море. З Єрусалиму надійшли вістки, що колишні старшини турецької армії вступають до армії Ібн Савда. Панцирні авта і кінниця покинули Годейду, щоби обєднатися з військами, які наступають на столицю Ємену, Сана. Кружляють вістки, що імам Ємену телеграфічно просив Ібн Савда замиритися. Ібн Савд відповів, що його умови миру відомі. Щоби замиритися, треба їх приняти.

ЛЬОНДОН, 11. 5. ПАТ. З Адену надійшли вістки, що імам Ємену станув на чолі 200-тисячної армії, щоби боронити столицю. Його армія обєдналася з армією наслідника престолу. Імам Ємену сподіється перекинути військові операції на територію Геджасу.

—o—

Страшна катастрофа.

ГАМБУРГ, 11. 5. ПАТ. У горах Боркенберг літак витягнув линвою на висоту 1.000 метрів шибака, на якому почав кружляти летун Шмідт. Нагло на висоті 400 метрів шибак збився з рівноваги і впав на землю. Летун Шмідт убитий.

—o—

Вибори до міської ради у Львові.

IV.

ДОМІВКИ ТА СКЛАД ОКРУЖНИХ ВИБОРЧИХ КОМІСІЙ.

Округа XVII. Окружна виборча комісія урядує при вул. Кордецького ч. 13 в будинку хлопячої школи ім. Кордецького від год. 3-ої (15) до 8-ої (20) вечором без перерви пять годин денно. Предсідником є д-р Людвик Трояновський, а його заступником Маврик. Лемель. Ділиться на 7 обводів голосування і обіймає такі вулиці: **обвід ч. 1** — вул. Декерта Бічну, Королевої Ядвиги паристі; **обвід ч. 2** — вул. Кордецького; **обвід ч. 3** — вул. Декерта, Королевої Ядвиги непаристі і Затишну; **обвід ч. 4**—Каспра Бочковського, Городецьку непаристі від ч. 81 до 99, Каштелянську, Немцевича; **обвід ч. 5** — вул. Бема, Дембінського, Городецьку паристі, Спульдзельчу; **обвід ч. 6** — вул. Ґольдмана, Фридрихівську побіч Янівської Рогачки, Янівську паристі, Клепарівську ч. 2, 3 і 4, Пилиховську, Пилиховську Бічну, Ґольдмана Бічну, Янівську Бічну; **обвід ч. 7** — вул. Янівську непаристі, Кошарову, Маґазинову, Провіянтову, Бема.

Округа XVIII. Окружна виборча комісія урядує при Алеї Фоша в будинку школи ім. Пілсудського від год. 3-ої (15) до 8-ої (20) вечором без перерви пять годин денно. Предсідником є Вільгельм Маля, а його заступником інж. Михайло Оркіш. Ділиться на 6 обводів голосування і обіймає такі вулиці: **обвід ч. 1** — вул. Нову, Оборони Двірця, Олеховського, Орла, Просту, Пташу, Рівну, Спокійну, Торову, Торову Бічну, Дорогу Любинську, Дорогу Любинську Бічну, Кондукторську, Окружну, Ділову, Суху; **обвід ч. 2** — вул. Алея Фоша, Богданівку, Міську, Людову, Церковну, Церковну Бічну; **обвід ч. 3** — вул. На Блоне, На Блоне Бічну, Ченстоховську, Ченстоховську Бічну, Святохресну, Святохресну Бічну, Варштатову; **обвід ч. 4** — вул. Барську, Коротку, Короля Лещинського, Вандн; обвід ч. 5 — вул. Чаховського, Рицерську, Травгута; **обвід ч. 6** — вул. Бартоша Ґловацького, Хотинську.

Округа XIX. Окружна виборча комісія урядує при вул. Городецькій ч. 92 в домівці міського уряду VII. дільниці від год. 3-ої (15) до 8-ої (20) вечором без перерви пять годин денно. Предсідником є інж. Ян Навроцький, а його заступником Зиґмунт Ебербах. Ділиться на 7 обводів голосування і обіймає такі вулиці: **обвід ч. 1** — вул. (Голосько Мале) Борсука, Домарадського, Дільца, Фірлея, Ґаляра, Ґерчука, Ґрушецького, Голощанську, Горнунґа, Яворського, Коцуя, Корнацького, Макуховського, Городову, Шпалі, Слівінського; **обвід ч. 2** — вул. (Клепарів) Варшавську паристі від ч. 40 до кінця, Йорданську, Капулинських, Лисенка, Лімановського, Спортову, Комана, Івашкевича, Капустянського, 15 Серпня, Реймонта, Стефчика, Падеревського, На Боіско, Белзи, Стражацьку, Маеву, Каспровича, Під Рясною, Смелі, Старицьку, Тадея; **обвід ч. 3** — (Клепарів) вул. Варшавську непаристі, Гірну, Всіх Святих, Янічку, Єнджеевського, Галлера, Дурського, Поштову, Річну, Антикевичів, Лукомського, Міллера, Шпалі, Залізничу Бічну; **обвід ч. 4** — (Левандівка) вул. Варшавську, Чарнецького, 3-го Мая, Жвірки, Віґури, Сенкевича паристі від ч. 32 до 60, Тиху, Люблинську всі непаристі і паристі до ч. 24, Словацького непаристі від ч. 31 до кінця і всі паристі, Потоцького, Затише, Болонну; **обвід ч. 5** — вул. Білогорську, Білогорську Бічну, Янівське Болоння, Городецьку паристі від ч. 129 до 147; **обвід ч. 6** — (Левандівка) Ґрунвальдську від ч. 81 до кінця, Собіського, Конопніцької, Сенаторську, Сенкевича від 1 до 29 і непаристі від 31 до кінця, Люблинську паристі до ч. 22, Словацького непаристі до ч. 29, Пястів, Замойського, Ягайлонську, Бема, Стацію Клепарів, Рея, Шевченка, Нову; **обвід ч. 7** — (Левандівку) Ґрунвальдську від ч. 1 до 79, Міцкевича, Коротку, Бартоша Ґловацького, Костюшка, Шкарпову, Лісну, пл. Фабричну, Гетьманську, Замкнену, Каштелянську, Стрілецьку, Барську, Шевченка Бічну, Багнисту, Родзевичівної і Міську.

Округа XX. Окружна виборча комісія урядує при вул. Львівській ч. 88 (Замарстинів) у громадськім будинку від 3-ої (15) до 8-ої (20) вечором через пять годин денно без перерви. Предсідником є д-р Антін Янковський, а його заступником Кароль Мрочковський. Ділиться на 4 обводи голосування і обіймає такі вулиці: **обвід ч. 1** — (Замарстинів) Городницьку, Ількевича, Тісну, Замкнену, Оборони Львова, Владислава Ягайла, Старцку, Річну, Болотну, Казимира Великого, Вербову, Львівську від ч. 57 до 65 непаристі і від 63 паристі і непаристі до кінця, Пільну, Пільну Бічну, Господарську, Ґрунвальдську, Галлера, Ломану, Конопніцької, Склепінського, Стебельницьких, Кайзера, На Торфи, Старокоритну; **обвід ч. 2** — (Замарстинів) Граничну, Граничну Бічну, Нову, Нову Бічну, Надбережну, Михайла, Ставову, Ставову Бічну, Вузьку; **обвід ч. 3** — вул. (Клепарів) Варшавську паристі від ч. 2 до 38, Мосьціцького, Тетмаера, Шевську, Хорошого, Складовську, Орльонт, Казимира Вел., Беліни, Спокійну, Вінярського, Ґошинського, Ордона, Панську, Ґалля, Кресову, Львівську, Альбіновських, Садловського, Жеромського, Над Полтвою, На Болоння; **обвід ч. 4** — вул. Полтвяна непаристі від ч. 11 до кінця і ч. 46, Полтвяна Бічна і Перервана.

Крівава подія в Мостищині.

ПАТ повідомляє: Дня 9. ц. м. в пополудневих годинах у громаді Мокряни пов. Мостиська на повертаючих двох постерункових П. П., які допильновували усунення з порядкових оглядів усипаного кінця у формі могили з протидержавними написами, напала ґрупа людей і чинно заатакувала поліціянтів. Поліціянти замкнулися в одній хаті в селі Купновичі Старі, не допускаючи напасників. Відпираючи напасть оба поліціянти Корвінський і Вільк були поважно потурбовані, причому одного з напасників убили, а кількох ранили. Після втихомирення юрби поліцаї пішли на постерунок П. П. в Конюшках Семянівських. Негайно прибув сильний відділ поліції і привернув повний порядок, арештуючи учасників нападу. На місце події прибув прокуратор окружного суду в Самборі і під його проводом ведеться енерґійне слідство.

Аґенція „Всхуд“ повідомляє, що доходження веде прокуратор Мітрашевський. До арештів у Самборі привезли з Мокрян 9-ох селян під закидом нападу на поліціянтів. Доходження незабаром закінчаться і арештовані станутъ перед судом.

*

В справі кріваової події в Мокрянах одержала редакція „Діла“ від нашого кореспондента звідомлення, якого, на жаль, з огляду за цензуру не можемо помістити. Тому то обмежуємось покищо тільки до повищої вістки ПАТ-а.

Висліди візити в Букарешті.

БУКАРЕШТ. 11. 5. ПАТ. Появився офіційний комунікат: Міністр Бек тричі розмовляв з премієром Татареску і мін. закордонних справ Тітулеску. Оба міністри ствердили однозгідність своїх поглядів на політичні питання та затіснення приязни між Польщею і Румунією. Оба міністри рішили зустрічатися частіше та узгіднювати політичну акцію обох держав. Мін. Бека приняв румунський король. Нині мін. Бек вернувся до Варшави.

Японці вимордували 20.000 людей.

Аґенція ТАСС повідомляє із Шанґаю, що біля місцевости Іляна в часі боїв з повстанцями в Манджурії прийшло до нечуваної масакри, якої доконав японський карний відділ на повстанцях. Карна експедиція, що розпоряджала артилерією і літаками, вимордувала в часі бомбардування села 20.000 людей.

—o—

Політичні наради.

У Варшаві кружляють поголоски, що марш. Пілсудський, після повороту з Вильна, відбув довшу нараду з декількома членами уряду.

—o—

Страшна летунська катастрофа у Варшаві.

З Варшави повідомляють, що в пятницю, 11. травня ц. р. передполуднем упав літак за площу, де бавилося кількадцять дітей. На крик прохожих діти розбіглися з площі й не було ніяких жертв. Літак розбився, а летун Юрій Новотняк важко ранений, помер у шпиталі.

—o—

Американський синдикат мізків.

НЮ ЙОРК, 25. квітня. (Вл. кор.) Проф. Раймунд Моллі, бувший найближчий дорадник през. Рузвельта, а тепер редактор тижневика „Сьогодні“, пише в останнім його числі про так званий „Брейн Трост“, тобто досі невияснену ґрупу інтелектуальних одиниць, що окружили президента і допомагають йому в управі державою. Він каже, що є властиво аж три ґрупи людей науки, що помагають президентові. Тому можна говорити аж про три синдикати мізків, на скільки таке слово загалом надається на означення тих людей. Першу ґрупу творять одиниці, які займаються монетарною політикою Злучених Держав і дораджують президентові в справі інфляції чи може дефляції долара. До неї належать між ін.: проф. Воррен, Фішер і Роджерз. Другу ґрупу творять правники з Гарвардського університету і до них належить проф. Фелікс Франкфуртер, Тома Коркоран, Джеймс Лэндіс і Венямин Коген. Вони займаються точним приноровленням протитрестових законів і вірять, що законними способами можна наладнати справи цінних паперів та біржевих відносин. До третьої ґрупи належать ті, що хочуть знайти спосіб кооперації державного уряду з представниками великих підприємств. До таких належать ті практичні люди, що кермують новими орґанізаціями, як: ґен. Джансон, голова Найри, проф. Туґвелл і Берле та інші.

—o—

По широкому світі.

— Гендерсон конферував з мін. Барту про розброєневі справи. Після конференції Гендерсон оминав журналістів.

— У Букарешті закінчилася десятиденна господарська конференція Малої Антанти. Метою наради усунути торговельні труднощі між державами Малої Антанти.

— У Візер Найштадт суд засудив Ґрайнера, провідника Шуцбунду на два і пів року вязниці. В Ґрацу засудив суд сімох членів Шуцбунду на кару від двох до трьох місяців, а 16 увільнив.

— Князь Штаремберґ заявив у Зальцбурґу, що Австрія кожної хвилини погодиться з Німеччиною під умовиною вдержання своєї самостійности.

— У стейті Канзас уладили безробітні великі демонстрації. Дійшло до сутичок, які зліквідували відділи кінноти та піхотинців, вживаючи сльозних бомб.

— Американське міністерство війни замовило 80 великих бомбових літаків.

— До Букарешту приїхав Тефік Ружді Бей, міністр закордонних справ Туреччини.

— Юрба бразилійських фармерів напала на японську дільницю у Сао Павльо і вбила пятьох японців тому, що японець в обороні своєї доньки вбив бразилійського донжуана.

—o—

Народня Корпораційна Рада замість парляменту.

РИМ, 11. 5. ПАТ. Центральний Комітет Корпорацій предложив плян корпораційного устрою в Італії. Фашистівський парлямент буде скасований. На його місце буде народня корпораційна рада.

Міжнароднє становище й українське завдання.

Політичне життя світу вступає в нову стадію свого розвитку. Кінчаться слова, починаються чини. Завепал Союзу Народів і конференції розброєння свідчить яскраво про безуспішність переговорів, які мали своюю метою затримати дотеперішній стан міжнародніх відносин. Оброєння Німеччини та рішуча заява Японії в китайських справах належать до тоїж самої категорії чинів.

Цілком хибно булоб думати, що войовничі на вигляд виступи Німеччини загрожують світовому мирові більше, ніж фальшиві запевнення деяких держав про їх миролюбність, чи безконечні женевські балачки про розброєння.

Найбільшою загрозою миру ... невпинний розвиток світової кризи. І тому ... природно, що держави, які терплять найбі... від перенаселення та неможливости знайти ужиток для надвишки своїх продуктивних сил — отже Німеччина та Японія, ставлять до інших великих держав домагання розпочати чинну боротьбу за впорядкування світових відносин, чи дати їм право і можність забезпечити своє найближче істнування власними засобами і на власну руку.

Не є випадком, розуміється, що від кризи терплять найбільше саме великі держави, які межують зі СССР, джерелом і огнищем світової кризи. Остільким зрозуміло, що натиск Німеччини спрямований на схід, а Японії на захід.

Намагання Франції втягнути московський уряд у крутіж суперечок великих держав можна лише витати, бо акція викликає завжди протиакцію, а СССР розсиплеться при зударенні великих держав як глиняний горшок між залізними казанами. Уникнутиж цього зударення великі держави можуть лише впорядкуванням спільно сучасні хаотичні відносини на території СССР та почасти вже збільшовизованого Китаю.

Не підлягає найменшому сумнівові, що заінтересування українськими справами в Европі випливає остільки з сучасних внутрішніх відносин у СССР, як і з сучасного міжнароднього положення.

За цілий час від упадку української держави до останнього року не було у світовій пресі і літературі написано стільки про українські справи, як протягом одного останнього року. Досить лише згадати про такі праці, як книжка Тісерана у французькій та книжка Тільтмана в англійській мові. Нема також сумніву, що з повені пресового матеріялу починає викристалізовуватися думка, яка знайшла може найбільш яскравий вислів у статті редактора Бріке, в „Журналь де Женев", що поневолення України Московщиною є з інтернаціонального погляду „злочином".

Але на те, щоби витворити яскраву концепцію державної незалежности України, щоби звязати її в льоґічну цілість з політичними конечностями Европи, щоби зробити її наскрізь життєвою, актуальною і популярною, на те ще треба великої і тяжкої праці, труднощі якої знають лише ті, що постачали українські інформації чужоземним авторам чи те що для книжки, а навіть і для звичайної ґазетної статті.

Тимчасом ця робота наскрізь необхідна, але без уряджения поважного інформаційного апарату, що міг би справді задоволити вимоги европейської преси, без тижневика в одній зі світових мов, не може бути й мови про поважне співробітництво учасників української акції з чужинецькими прихильниками незалежности України.

За довгі роки примусового перебування на чужині серед української еміґрації виробилось кілька журналістів, промовців, осіб з деяким політичним досвідом і знанням чужини, що могли би провадити українську акцію на міжнароднім терені. Але з причин дуже зрозумілих їм бракує грошевих засобів. Не менше зрозумілим мусить бути, що акція може провадитися лише на засоби самого українського громадянства, отже тих мілїонів українського населення, що перебуває поза межами Совдепії.

З другого боку західно-українські землі тим щасливіші, ніж Велика Україна, що мають своє леґальне заступництво, яке з тій чи іншій формі може поставитися до акції підтримання боротьби України проти Московщини на міжнароднім терені, може висловити свій погляд на потребу і можність постачання засобів для української визвольної акції на міжнароднім терені.

Траґедія України під московським пануванням така безмежна, а сучасне міжнароднє становище таке поважне, що оглядатися на засади, які не виявили своєї життєвої вартости, булоб історичним злочином. А тепер властиво прийшла остання пора виявити національно-політичну вартість засади соборности.

Українська акція на міжнароднім терені зовсім не є єдиним засобом підтримати боротьбу України проти Московщини поза меж СССР, вона може і не є найважнішим засобом у цім напрямку, але неможливість змобілізувати українське громадянство для придбання відносно дуже незначних засобів для української акції на чужині, коли на різні краєві справи засоби находяться, булаб страшним свідоцтвом фактичної убогости ідеї української соборности.

Траґічне закінчення недавньої збройної боротьби за самостійність української держави може бути для українців доброю осторогою перед гаслами, що не виявили своєї життєвости та спровадили боротьбу на манівці „ідейних" суперечок, розбиття національних сил та поразок. Наближаючись тепер до нового може вирішального моменту в боротьбі за державну самостійність, треба мати точний перегляд сил і яскраво означену національно-політичну програму. Кожна ілюзія може бути фатальною для висліду боротьби.

Світ переходить від слів до чинів. Мусимо знати на чім стоїмо і що маємо, як для себе так і для чужинецьких ...ників.

М. Данько.

Арештування з приводу вбивства у Львові.

Аґенція „Всхуд" повідомляє, що з приводу вбивства Якова Бачинського на стрийському цвинтарі на приказ прокуратора арештували декілька осіб, підозрілих у вбивстві. Слідство ведуть далі.

80-ліття проф. І. Горбачевського.

15-го травня ц. р. святкує Український Вільний Університет у Празі 80-ліття нашого славного вченого хеміка проф. І. Горбачевського святочною академією. Академія відбудеться в салі інституту лікарської хемії Карлового Університету в Празі (II. вул. Катержинська ч. 32). У програмі: 1) Вступне слово голови Комітету проф. д-ра Ст. Дністрянського. 2) Відчит проф. С. Комарецького. 3) Привітання і вручення диплому доктора прав. Комітет свята складають: Проф. д-р Ст. Дністрянський, проректор Українського Вільного Університету і голова Комітету, проф. Д. Дорошенко, декан фільософічного факультету Укр. В. У-ту і проф. С. Шелухин, декан факультету права і суспільних наук Укр. В. У-ту.

—o—

Жиди проти американських німців.

НЮ ЙОРК, 25. квітня. (Вл. кор.) „Ди Джуїш Боллетин" приніс першу черґову статтю про діяльність німців в Америці. Закидає їм протижидівський характер і насвітлює засоби їх проґанди. Каже, що за рік будуть злучені в одну трівку орґанізацію орґанізації фашистів, які тепер ділають окремо. До тих орґанізацій належать: „Срібний Леґіон", Хрестоносці Економічної Волі, Хакі-сорочковці, Ордер з 1876 р., Кю Клакс Клен, Континентальний Конґрес, Партія Волі, Товариство для обмеження богацтва (сенатора Лонґа), Націоналістична Партія (з Ню Йорку), Націоналістична Партія (з Тексасу), Союз Фашистів в Злучених Державах. Всі згадані групи стоять під проводом Приятелів Нової Німеччини. До них перейдуть ріжні невдоволені групи комуністів і за рік почнеться такий танець, який йшов в Німеччині перед приходом Гітлера до влади. Вже тепер ті ґрупи дістають вказівки з Німеччини. Їхня праця розтягнеться не лише на цивільні орґанізації, але й на військо американське та на фльоту.

Між ґрупами, які є предметом найзавзятішого поборювання, находяться жиди — твердить „Жидівський Бюлетень". Хоч уряд у Вашингтоні є безсторонний у справі жидів, то там іде тиха протижидівська пропаґанда фашистів. Найгірше те, що ніхто не хоче серіозно братися до знищення гітлеризму в Америці в самих зародках — міркує „Бюлетень". Коли так, то вже незабаром побачимо в Америці сильну гітлерівську орґанізацію, яка розпічне терор — переконує автор статті, Пат МкҐрейді.

—o—

Барикади комуністів біля Парижа.

ПАРИЖ, 11. 5. ПАТ. У Ґардон біля Парижа відбувалося віче орґанізації Залізного Хреста. Комуністи почали демонструвати і намагалися розірвати кор... поліції та вдертися на віче. Колиж поліція розігнала комуністів, тоді вони почали будувати барикади. Поліцію обкидали камінням. Щойно змінені відділи поліції розігнали комуністів. Кількох поліцистів ранили. Одного комуніста застрілив наладений шофер.

Вибори в Бересті і Пінську.

Вибори до міських рад у Бересті і Пінську розписано на 10. червня ц. р. У Бересті вибирають 40 радних, а в Пінську 32-ох радних.

—o—

НОВИНКИ

— **Ямна коло Яремча.** Пансіон „Веселка" отворений від 1. травня. Кімнати гарні, соняшні, добре уладжені, з бальконами. Харч першорядний, спільна їдальня, товариство добірне, ціни конкуренційні. Ближчі інформації подасть Ів. Лісьжевичева, Ямна коло Яремча. 1437 2-7

— **Навіть задавнені жіночі недуги** можна лікувати купелями в Криниці. Перший сезон (дешевий) почався 1. травня, а найкраще приміщення є у знанім укр. пансіоні п. М. Яблонської (Krynica-zdrój, willa Tatrzańska). 4—?

— **Гребенів, пансіон Яблонських** (давніше „Модеста"), положений у центрі, соняшні кімнати з бальконами, першорядне утримання від 4 зол. денно. Ольга Ралкевичева. 1534a 4-7

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, І. пов. Тел. 54-46.** Приймає футра до переходу на літо. 1287 23-7

— **Магазин постелі Р. Джала,** Львів, Хорущина 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 524 68-100

— **Знамените гиґієнічне морожене** лише в цукорні Д. Стецькова, Львів, вул. Миколая 7. 1525

— **Пригадка:** Пригадуємо членам, що Загальний Збір т-ва Народна Лічниця відбудеться в суботу, дня 12. п. м. у власній домівці т-ва (П. Скарги ч. 4) в год. 5.30 веч. 1538 2-2

— **Репрезентаційна академія в честь Шевченка** у Львові відбудеться завтра 13. травня в 12. год. полудня у великій салі „Народнього Дому" (вул. Рутовського 22). Влаштовує ІІ міська філія „Просвіти" силами своїх читалень. Імпрези її тішилися завсіди доброю славою. І на цей раз програма недовга, зате цікава й добірна, а ціни місць дуже дешеві. Громадянство повинно масовою участю вшанувати память Ґенія Шевченка.

— **Шевченківська виставка** у Національному Музею у Львові, уладжена у 120-ліття уродин Поета із збірок Національного Музею (354 предм.), Бібліотеки Наук. Т-ва ім. Шевченка (76 предм.), Музею Н. Т. Ш. (5) і приватних збірок д-ра І. Свенціцького (12), д-ра К. Студинського (3), д-ра О. Павенцького (1) і о. д-ра Й. Застирця (1). Досі відвідало виставу 170 осіб. — Довідуємося, що Дирекції обох українських держ. гімназій дуже прихильно поставилися до вистави й доручили пп. професорам-українїстам повести туди молодь. Досі вже відвідали виставу: учениці III. і IV. курсу семинаря СС. Василіянок, фах.-доп. школа Р. Ш. під пров. проф. д-ра Деркача й VII. і VIII. кл. акад. гімназії під проводом д-ра Гординського й проф. Назара

Управа Національного Музею.

— **З приводу судових розправ** проти деяких священиків на провінції за влаштування церковних процесій підчас минулорічного свята У. М. Х. поширюється між іншим погляд, що Діловий Комітет Свята У. М. Х. у Львові просив в адміністраційної влади дозволу на влаштування походу у Львові і таксамо, мовляв, повинні робити священики на провінції. З поінформованих кол ми одержали саме вістку, що згідно з обовязуючими приписами Діловий Комітет У. М. Х. у Львові не вносив прохання зозволити влаштувати свято У. М. Х., а виключно тільки повідомив адміністраційну владу, що у Львові відбудеться свято з масовим процесійним походом.

— **Українська вистава в Парижі на дохід голодних Рад. України.** 4. ц. м. зорганізував у Парижі Комітет політично-економічного Т-ва „Франція-Схід" виставу українського народнього та модерного мистецтва на дохід голодних Радянської України. Вистава була сполучена з вокальними продукціями, танцями та дитячою пантоміною. Вступ був вільний; відвідувачі могли купувати виставлені зразки мистец-

ВІДГУКИ ДНЯ.

Перша купіль.

Спека вигнала мене з хати, вивела з міста. Там — у прекрасній околиці Львова сховатися від духоти, пороху і каменичвої атмосфери. Зі мною песик, якого я вистарався на нещастя всіх черевиків, пантофлів, рукавичок і подушщинок. Спущений з ремінця, біжить весело зеленими горбами Вульки і бадьоро вимахує жовтим хвостиком. Що крок пхає ніс у мишачу дірку та інформується про життя-буття під землею.

Ніс ямника, то прецизний інструмент. Його скаля нюхових вражінь за ціле небо більша від нашої. Ми то щонайвище занюхаємо цибулю крізь вікно, чи гроші в знайомого.

Не диво, що людина, стративши майже зовсім нюх — пхає свій ніс де треба і не треба, бо хоче щось занюхати. Буває стоїш на вулиці, балакаєш із товаришем, а вже чийсь ніс запхався між нас і вітрить. Буває сидиш у кавярні з ким-небудь, а від другого столика витягається ніс у твою сторону, може занюхає якусь цікаву для себе річ.

Часом на жаль, часом на щастя людина не ямник.

А мій малий ямник аж прилягає до землі. Десять дір тільки сконтролював, до одинацятої причіпився на добре. Тягне носом підземні пахощі і скавулить з радости. Напевно є миш і то велика.

Але нема часу чекати аж він її видобуде. Мене манить до себе ліс, а в крайній мірі бодай якийсь гайок, що має холодну тінь і неприпорошену траву.

Сонце ще на небі, але вже схиляється за школу Василіянок. Не пече, як у полудне, але горяче повітря дихати не дає.

З далеку блиснуло до сонця зеркало води. „Світезь"! Донедавна одиноке, тепер одно з нечисленних львівських озер.

Ех, Перемишле, Перемишле, місце моєї ґімназійної едукації, який ти щасливий, що замісць озер маєш Сян! Десь там у тебе, на зелених берегах будки, будки... Може й досі ще є „Купелевий Заклад" Дуцьової, де ми так часто купалися. Пані Дуцьова мала купецький змисл: вивісила на своїх будках жовто-блакитну хоругвку і притягала нею українську публику, а в першу чергу патріотично настроєних ґімназистів. Щоправда, давала нам опуст, а деколи й поборгувала, але це хіба в дуже холодний день.

Коби так можна було полетіти до Перемишля і просто на Сян. Коли вже не до будок, то бодай на „окрут", де підчас грошевої посухи ми собі самі уладжували купеловий заклад.

Пригадався мені Перемишль, Сян і забажала душа, щоби тіло скупалося.

— Ходім, ямцю, на „Світезь", попробуєм.

Пішли.

На берегах озерця народу а народу. Гріються до сонця, мов алігатори на берегах Нілю. Такі самі сонні і непорушні. Час до часу тільки отвориться око, глипне довкруги і знов замкнеться. Між алігаторами гіпопотами. Ці більш рухливі. Лікар, видно, наказав не тільки соняшну купіль, але й рух і воду. Летить така купа маса берегом — земля двигтить, шубовсне у воду — хвиля на пів метра встає. Проплине двацять кроків, випустить стовп води і до берега. Був рух і вода — тепер тільки зважитися.

Ми з ямником довго надумуємося, чи лізти у воду. Девятнацять ступнів — зовсім ще не окріп. На кожний випадок — соняшну купіль можна. Кладемося на піску і замикаємо очі.

Як легко тоді перенестися не тільки над Сян, але й над Адрію, до якогосьтам Соренто, чи іншого Капрі.

Пес мій, видно, ще далі заїхав, бо аж над Ніль, де на березі сплять крокодилі, а у воді вигойдуються гіпопотами.

В один момент гаркнув і кинувся до води. Я схопився. Попри беріг плила порскаюча і фукаюча гора мяса, жіночого роду.

Кажуть, що пси родяться пливаками, але я не хотів ризикувати. Мав би я дома празник, якби вернувся без отого жовтого дурника.

Скочив у воду (19 ступнів, трохи мало!) і це була моя перша купіль цього року.

Коротка і не добровільна, але всеж таки купіль.

Галактіон Чіпка.

...тва. Успіх моральний і матеріяльний був повний. Ближчі подробиці про цю виставу подамо окремо.

— **Полекша в залізничій тарифі.** М-ство шляхів уведе незабаром на пробу в життя абонаментові білети, важні на 10 їзд на протязі двох місяців. Ближчі подробиці будуть оголошені незабаром.

— **Першенство до середних державних шкіл** — як повідомляє агенція „Всхуд" — матимуть зпоміж найкраще підготованих кандидатів, діти учителів усіх родів шкіл, державних урядовців, інвалідів та батьків, відзначених державними ордерами.

— **337 міліонів недобору.** Польська преса повідомляє, що недобір державного скарбу за квітень ц. р. виносить 15 міліонів золотих. Загальна квота недобору за минулий буджетовий рік 1933-34 виносить 337 міл. зол.

— **Адвокати мусять виступати в тогах.** На основі розпорядку львівського окр. суду всі адвокати в часі розправ обовязані виступати в тогах, а то в окрузі львівського окружного суду в судах городських від 1. липня, а в суді окружнім уже від 15. травня ц. р.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішнім тягненні Держ. Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 50.000 зол. на ч. 49357. 15.000 зол. на ч. 77730. 10.000 зол. на ч. 1000, 45185. 10.000 зол. на ч. 52959, 65713, 72978. 5.000 зол. на ч. 6992, 57740, 74517, 101146, 117299. 5.000 зол. на ч. 19938, 55054, 133697. 2.000 зол. на ч. 3373, 10556, 19291, 40762, 64857, 72708, 74419, 80163, 106267, 111266, 144773, 155741, 159230, 161456. 2.000 зол. на ч. 426, 45983, 54269, 94704, 52798, 94550, 98821, 102309, 126486, 124690, 125579, 134222, 135055, 150261, 153717, 154896, 162405, 162734. 1.000 зол. на ч. 3152, 11977, 18772, 20672, 20209, 31729, 38688, 39635, 41472, 41719, 46462, 56258, 57306, 70039, 70088, 71343, 72700, 80481, 83271, 96669, 96786, 100115, 100651, 105830, 115804, 120731, 121776, 128510, 136017, 136811, 139536, 139899, 147121, 149588, 150025, 150066, 169850, 1000 зол. на ч. 10676, 14993, 15476, 15466, 19102, 29863, 32737, 34060, 36961, 41278, 42579, 59882, 61243, 63616, 68598, 68294, 91887, 87017, 99545 100065, 100755, 102961, 119781, 129344, 134373, 136559, 139400, 143188, 144764, 144686, 147452, 155063, 162471, 169216.

— **Львівська хроніка.** На передмістях Львова появилися фальшиві срібні і ніклеві монети. На Сигнівці арештовано якогось Мих. Галу, що пускав їх в обіг. — Минулого четверга перелетіла над горішним Личаковом хмара сарани, з якої багато впало на землю і дахи домів. Саранча полетіла на схід. З Данціґу повідомляють, що там також перелетіла саранча, прямуючи в сторону Поморя. — У пятницю, 11. травня ц. р. застрілилась з револьверу 17-літня Олена Орищин, служниця різника Германа Ґімпля при вул. Східній ч. 17. Причина самогубства невідома.

— **1. травня на Волині** загалом пройшов спокійно. В містах були визначені вулиці для походів. Спроби заколоту в місточках зліквідовано на місці. Лише біля Киверець дійшло до сутички з селянами. Інцидент упродовж тижня зліквідовано. Загалом свято 1. травня не потягло за собою селянства.

— **Спека загрожує.** На Волині спека доходила до 35—40 ст. Цельсія. Озимина, що була дуже добра, ще сяк-так тримається. Ярі посіви гинуть. Засохло дуже багато свіжо посаджених щеп. Гине городина. Луки висихають. Якщо дощу не буде ще зо два тижні, врожай буде дуже загрожений.

— **Вишкіл крою й шиття.** Дня 6. 5. філія „Сільського Господаря" в Луцьку закрила вишкіл крою й шиття при кружку „С. Г." в с. Воротневі, що тревав 2 і пів місяців. Висліди дуже добрі, про що свідчили праці учасниць вишколу. Відбулася врочистість родинного характеру, на яку прибув з Луцька голова філії „С. Г." з інструктором, що зробив дві світлини.

— **Тиф зліквідований.** Луцькому соймикові вдалося зліквідувати тиф, який раньою весною вибухнув у сильненській ґміні. Як довідуємося, селяни ставили деякий опір, але санітарний відділ під проводом фельчера-українця зужав людей постригти, вимити й ізолювати, ліквідуючи заразу.

— **З пожежної хроніки.** В Дулібах пов. Бучач вибухла 6. ц. м. пожежа, мабуть наслідком великої спеки. Жертвою пожежі стала більша частина села. Також у Хмелівці біля Доброполя була 7. ц. м. пожежа, що наробила великої шкоди. — В Руданцях пов. Львів згоріло шість господарств з усім мертвим і живим інвентарем. Вогонь спричинили дві дівчинки, що бавилися в стодолі сірниками. — В Борках Янівських згорів мешкальний дім з кількома будинками. — З причини посухи горять села і ліси на Волині. У Злазнім пов. Костопіль згоріло 12 господарських загород, причому згинуло кілька штук рогатої худоби. В Косярові згоріло 2 загороди, в них 6 коров і 2 воли.—Біля Старої Бущі пов. Дубно горить 50 гектарів лісової культури, власність кремянецького ліцея.

— **Збут яєць.** Відділ познанської фірми „Ролекс" (експорт рільничих продуктів) наладнав збут яєць з ближчих околиць Луцька. Сортівня механічна. Має бути налагоджений і збут битого дробу. Досі українці ніяк не спромоглися наладнати збут власними силами.

— **Самогубство матуриста.** В Коломиї скінчив самогубством 19-літній ученик VIII. кл. укр. ґімназії Володимир Вовсуль. Минулого тижня він довідався, що з причини невідповідних обичаїв його не допустили до матури. В стані сильної психічної депресії повісився в комірці. Свого часу він був вмішаний у якусь крадіж, а саме, купив крадений ровер і був потягнений до відповідальности. Його товаришів видалили з ґімназії, а він сам дістав двійку з обичаїв.

— **З кремянецької вязниці** утік старий однорукий злодій Савчук, що з малих літ спеціялізувався в конекрадстві і ще перед війною був у каторзі на Сибірі. Недавно, відбуваючи кару у Львові в Бриґідках, дістав відпустку до дому, (а сам він з кремянецького повіту), але там не дармував — украв коні. Його зсадили до кремянецької вязниці, звідки він і втік.

— **Друкарські помилки.** У вчорашній замітці про останній зшиток „Української Загальної Енциклопедії" треба справити такі місця: статтю про палеоліт написав Чикаленко, про загальну етнографію (матеріяльна культура) З. Кузеля, про історію одягу І. Крипякевич, про народню музику Ф. Колесса. У великому фейлетоні „Пісня Денцівки" в 2-ій колюмні 15 рядку здолини має бути „опір ставив" замісць „опір ставив".

— **Запертя.** Славні лікарі специялісти, стверджують, що з ділання природної гіркої води **Franciszka-Józefa** під кожним оглядом вдоволені.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВЩИНА.

З освітнього життя в Павелчі. Село Павелче під Станиславовом належить до найсвідоміших у повіті, хоч воно під загально-культурним оглядом далеко ще не дорівнює такій наприклад сусідній Ямниці. Багато шкодить тут положення села. Воно не розбудоване довкола якогось осередка, люди не живуть укупі, хати розкидані по обидвох берегах потоку, який за Ямницею вливається до Бистриці. Так і маємо своєрідну децентралізацію: село поділяється на Долішнє Павелче з осідком громадського уряду, долішнім двором і слідом церкви, яка тут колись здвигалася від сторони Вовчинецької Гори та села Ямниці, далі на Середнє Павелче з будинком 5-класової вселюдної школи в центрі та з невикінченим іще домом читальні „Просвіти", в якому приміщається кооператива й усі інші місцеві товариства й де є простора театральна світлиця; натомісць з другого боку дороги проти читальні пишається величава нова церква, крім того в прегарному положенні є головний двір дідича Станислава Меціля і вгорі третій головний філіяльний дворок та зовсім серед поля головний місцевий цвинтар, нарешті за битим шляхом є ще Горішнє Павелче з романтично положеною старою церквою і приходом біля неї. На приналежних до Долішнього Павелча ґрунтах на горі під лісом стоїть залізничий перестанок і серпентиною веться залізничий шлях з одного й другого боку села, доки не щезне в тизівському лісі. Гарне й незвичайно здорове положення цього підміського села вплинуло на розбудження спортового руху серед тутешньої селянської молоді. І так зимою маємо тут лещатарських руханків, а в теплі місяці сильно розвинена гра в мяч юнаків, згуртованих у „Пробою", який змагається за першенство з іншими українськими міськими та сільськими мячевими гуртами Станиславівщини. Загально на всіх полях громадянської праці помітне в Павелчі тепер суперництво в праці між старшими й молодшими. Таке дужання нешкідливе, аби тільки воно не перемінилося в перейми й випередки амбітників та аби мало ідейне підложжя. Змагання молодших із старшими помітне було потрохи й на загальних зборах читальні „Просвіти" в Павелчі. На внесення місцевого пароха вибрали зібрані громадяни села головою зборів п. Івана Ставничого. Зі звіту уступаючого виділу показалося, що в минулому адміністраційному році мала читальня 160 членів, у бібліотеці є 1090 оправлених книжок, слабо або й зовсім не читаних молоддю, виділ відбув 9 засідань, драматичний гурток дав 4 аматорські вистави і брав у всіх участь у цьогорічних змаганнях міс

ких і сільських просвітянських аматорських гуртків у Станиславові, добувши почесне пяте місце в загальній класифікації, виділ улаштував 5 свят і запросив віо- ній мужеський хор „Думку" зі Станиславова на свято в честь українського гетьмана Івана Мазепи. В часі збо- рів виголосив делегат станиславівської філії „Просві- ти", м-р прав Петрунів чудову промову на найактуаль- ніші для села теми, а віпоручник львівського Ревізійно- го Союзу Кооператив, п. Мазурак, просто захопив зі- браних своїм глибоко-життєвим рефератом на економічні злободенні питання. Під кінець вибрано новий виділ читальні, до якого — на внесення п. Івана Когу- ча — увійшли: о. Іван Стефанчук — голова, п. Василь Синишин — заст. голови, п. Василь Стасенець — секр., п. Юрко Тачинський — скарбник, п. Михайло Попадин- ець — бібліотекар і пп. Василь Матвіюк та Микола Тачинський с. Василя — члени виділу. Заступниками вибрані пп.: Микола Табачин, Федь Андрусишин і Ва- силь Федишин. У склад провірної комісії ввійшли пп.: Іван Когуч, Ілько Боднар та Андрій Когуч. Промовою голови зборів із дезидератом до нового виділу повести на 100 проц. кращу діяльність, ніж у минулому році й викінчити цілковито знадвору та в середині читальню, і напослідку многолітствієм трудовитому цілогадному провідникові читальні, о. Стефанчукові, покінчились загальні збори

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ

В неділю 13. ц. м. відбудуться на грищі Погоні а- тракційні змагання за мистецтво Окружної Ліги між У- країною і Лехією. Початок тих змагань в год. 4.30 по- пол. Попередять змагання резерв.

Важко нині сказати, котра з обох тих передових дружин Окр. Ліги виграє змагання, бо обі вони менш- більше однаково сильні. Рішати тут буде правдоподіб- но більша видержливість та відповідне опанування нервів.

При цій нагоді слід також заапелювати до укра- їнської публики, аби вона старалась запанувати над своїми нервами та непотрібними вигуками не бентежи- ла ні грачів ні судді. Старші, розважніші громадяни по- винні впливати в цьому напрямі на молодь, тимбільше, що всякі некультурні крики та свисти не можуть мати ніякого впливу на вислід змагань.

ЧОРНОМОРЦІ — СОКІЛ III.

В неділю 13. ц. м. відбудуться на грищі „Світезі" (кінець вул. Мартина — трамвай ч. 9) цікаві мистецькі змагання між Чорноморцями і III. Соколом (давня „Ко- мета"). Початок в год. 10. рано

ДНІПРО — ТРИЗУБ.

У Винниках відбудуться цієї неділі важні змагання I. групи на грищі Дніпра. Початок в год. 4 пополудні.

Змагання **Сокіл IV — Хуртовина** (Комірло) пере- ложені на 20. ц. м.

СПОРТОВІ ВИСЛІДИ

Змагання **Україна (комбін.) — Р. К. С.**, заповіджені на четвер 10. ц. м., не відбулися.

ЧЕРНІВЦІ. ЧЕРНІВЦІ — ЛЬВІВ 4:1 (1:1).

Міжмістові змагання Чернівці — Львів покінчи- лись поразкою Львова у відношенні 4:1. Одинокого го- ля для Львова стрілив Магоцький у 10 мін. гри. Зма- гання ті вів суддя Розенман дуже тенденційно, з кри- вдою львовян, у яких дружині грало двох українців: Ма- гоцький і Лапчук. Видців ок. 5.000.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

КРАКІВ. Висла — Варта 2:2 (2:1).
ВАРШАВА. Легія — Варшавянка 1:0 (1:0)
ВАРШАВА. Польонія — Полгуже 2:2 (1:1).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Польонія — Світезь 3:0 (3:0).
РЯШІВ. Ресовія — Другий Сокіл 1:1 (1:1).

ЗМАГАННЯ ТОВАРИСЬКІ.

ЛЬВІВ. Рекорд — Корона (Самбір) 4:4 (2:0)
СТАНИСЛАВІВ. Резерва — Гасмонея (Львів) 4:1.
САМБІР. Стрілець — Дністер 2:1 (1:1). Змагання за мист. Б-класи. Гра назагал рівнорядна, при чому у- країнська дружина презентується дуже добре.

ГАСМОНЕЯ Й ОГНІСКО ВХОДЯТЬ ДО ОКР. ЛІГИ?

В найближчому тижні має бути вирішена остаточ- но справа поширення львівської Окружної Ліги до 10 клюбів, так, аби в ній могли грати ще й Гасмонея та Огніско.

ВІДЕНСЬКА АДМІРА У ЛЬВОВІ.

Мистецька дружина Австрії віденська Адміра, ро- зіграє небавком 3 змагання в Польщі. Перші змагання розіграє Адміра у Львові дня 31. ц. м., з нагоди юві- лею Л.З.О.П.Н. Варто замітити, що Адміра побила на днях другу в табелі славну дружину Рапіду, у відно- шенні 8:0 (5:0) і здобула остаточно майстер мистецтво Австрії. Переможній дружині вручив чашу присутній на змаганнях президент Австрії Мікляс.

—o—

Нові книжки й журнали.

Дзвіночок, часопис для українських дітей, ч. 31. травень.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Підгайці.
12. V. Наша парада.
13. V. Батурин.
Після Підгаєць іде театр до Бучача, Чорткова, Копичинець, Борщева та За- ліщик.

Великий Міський Театр.

Субота 12. V. год. 7·30 веч. „Фонсеве весілля".
Неділя, 13. V. год. 3·30 веч. „Товаріщ".
Неділя, 13. V. год. 7·30 веч. „Фонсеве весілля".

Театр Різнородностей.

Субота, 12. V. год. 7·30 веч. „Карієра Ґустава Лебреша.
Неділя, 13. V. год. 7·30 веч. „Карієра Ґустава Лебреша".

Кіна.

АПОЛЬО: „Деревляні хрести" (на осн. повісти Ролянда Доржелеса).
АТЛЯНТИК: „Отаман Анненків" (фільма в російській мові).
ВАНДА: „12 крісел" (Вл. Бурян, Дина).
КАСІНО: „Казанова" (Ів. Мозжухин).
КОЛІСЕЙ: „Кохання на приказ" і ревія „Щось для кожного".
КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Бадь білих діжечок" (із Містенґет), Барту в Польщі.
МАРУСЕНЬКА: „Чібі" (віденська комедія), ревія „Травень, діто, травка!"
МІРАЖ: „Остання генералова любка," „Жінка за 250.000 долярів".
МУЗА: „Біда ледія (з Ол. Мей).
ПАЛЯС: „Панна Жозета моя жінка".
ПАН: „Дика дівчина" (Кляра Бов).
ПАСАЖ: „Пат і Паташон у жіночому пансіонаті", „Улани, улани".
СВІТ: „Божевільна ніч у звіринці".
СОНЦЕ: „Нічні суди" та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Дайте мені чоловіка!" (Анні Ондра), ревія „З усього серця".
ХИМЕРА: „Чорти в коханні".
УТІХА: „Остання цариця" та ревія.

Закордонне радіо.

Субота, 12. травня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 22·05 Концерт, 18·00 Скрипка, 19·25 Легка музика, спів, **Братислава** (298,8) 12·35 Концерт, **Прага** (470,2) 19·00 „Лібуша" оп. Сметани, **Париж** (1649) 20·00 „Мадмуазель Прюдом" оп. Барльова, **Атльона** (531) 19·40, 20·20 Спів, **Білгород** (439,8) 13·00 Пісоньки, 16·30 Спів, **Ковно** (1935) 20·20 Спів, **Берлін** (356,7) 16·00 Розривковий концерт, **Мінхен** (405,4) 14·20 Солісти, **Букарешт** (365) 19·20 Пі- соньки, **Будапешт** (549,5) 12·05, 22·30 Циг. орхестра, 18·20 Концерт оп. орхес- три **Мілано** (368,6) 13·00 Тріо, 17·10 Тан- кова музика, **Рим** (420,8) 13·00 Легка музи- ка, 21·00 „Франческа да Ріміні" оп. Зан- донаї.

Неділя, 13. травня 1934.

Льондон (342,1) 18·30 Композиторський вечір О. Штравса. **Відень** (506,8) 11·20 Концерт, 20·00 „Ябука" оп. Штравса, **Брно** (325,4) 9·00 Пісні, **Прага** (470,2) 20·00 Фестиваль Сметани, **Білгород** (439,8) 15·00 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 18·30 Шуманові пісні, 20·15 „Матері всьо- го світа співають колискові пісні" (авд.), **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·00 Спів, **Кельн** (455,9) 20·30 „Нічліг у Гранаді" романтична опера Кройцера. **Мінхен** (405,4) 18·50 Солісти. **Сотенс** (443,1) 20·30 „Лукія з Ламермуру" оп. Доніцетія, **Бу- дапешт** (549,5) 20·10 Оп. музика, спів, 22·00 Циг. музика. **Мілано** (368,6) 16·00 „Сила долі" оп. Вердія, **Рим** (420,8) 17·00 Вок.-інстр. концерт, 20·55 „Маскота" оп. оп. Одрана.

Львівське радіо.

Субота, 12. травня 1934.

7·00—8·00 Раннішня авдиція, 12·05, 12·33 Концерт сальонової музики, 12·30 Метео- рольоґ. вістки, 15·10 Господарські віс- тки, 15·20 Спів (Венґжиновська) в супр. фортепяну, 15·40 Авд. для хорих, концерт орхестри, 16·10 Міжнар. день шпиталь- ництва, 16·20 Лекція фр. мови, 16·35 Лег- ка музика в вик. джезової орхестри, пі- соньки, 17·20 Відчит про Жеромського, 17·40 Репортаж, 19·00 Творчий Львів, 19·12 Всячина, 19·25 Рецитації поезій, 19·40 Спортові вістки, 20·00 Шопенівський концерт у вик. симф. орхестри, 20·30 Почт. техн. скринька 20·45 Концерт тво- рів Фр. Сметани (симф. орхестра), 22·00 Виступ хору Юранда. 23·05 Танкова му- зика.

Неділя, 13. травня 1934.

8·30 Раннішня авдиція, 10·55 Ґрамофоно- ві релігійні та популярні плити, 11·57 Сигнал часу, 12·10 Метеорольоґічні віст- ки, 12·15 Музичний поранок, спів, 14·00 Лісова скринька, 14·15 Огляд ринків рільних продуктів, 14·30 Травневі пісні, 14·45 Популярна музика з гр. плит, 15·00 Крайня пора нищити шкідників, 15·20 Джезовий концерт, 16·00 Авдиція для ді- тей, 16·30 Чвертьгодина славних артистів із гр. плит, 16·45 Літер. чвертьгодина „Комірник", 17·00 Балачка: Про штуку закупна, 17·15 Музика Підгалля (симф. орхестра, спів), 18·00 Авд. „Що раз ста- лося в Сидові", 18·40 Фортепяновий ре- ситаль, 19·00 „Оссоліневум на лаві обвину- вачених" (історія наперед сто літ), 19.10 Всячина, 19·30 Вибрані думки, 19·52 Лег- ка музика, пісоньки, 20·16 На порозі Близького Сходу, (фейл.) 20·50 На весе- лій львівській хвилі, 22·15, 22·16 Спорто- ві вістки, 22·25, 23·05 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5·25 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 27·03, Париж 34·95, Берлін 208·55, Цюріх 171·56, Амстердам 358·65, Прага 22·04, Мілано 45·07, Нюйорк кабель 5·28 і пів, Нюйорк чеки 5·28.

АКЦІЇ.

Банк Польський 90·00—90·75 зол.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 11. травня п. р. платив кооперативам за:

1 кг. масла десерового	2·80 зол.
1 л. молока	—·18 „
1 л. сметани	—·75 „
1 к. яєць	2·20 „

Тенденція на масло, молоко, сметану знижкова, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє що 11. V. п. р. платив своїм достанцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курята за 1 кг.		1·80
Кури „	I кляса	0·95
„ „	II „	0·55

Тенденція знижкова. На когути, індики, індички, качки і гуси попиту нема.

ОПОВІСТКИ

Замісць квітів на могилу бл. п. Павлини Величанської зі Збаража зложила п. Стефанія Храплива зі Львова 10·— зол. на „Рідну Школу".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПАНСІОНИ! Ковдри, фіранки, капи бро- кати за безцін, догідні умовини. **Фрай- ліх**, Сикстуська 21. 1535 2—?

НАЙЕЛЕҐАНТНІШІ ЖІНОЧІ ПЛАЩІ і костюми випродує з причини закінче- ного сезону по дуже низьких цінах фір- ма **И. Посамент**, Львів, ул. Академічна 2. (Готель Жорж) 1544 3—4

ЛЬОКАЛЬ на реставрацію або склеп в Ринку у Львові до винайму. Відомість телефон 85-83. 1548 1—1

ФАБРИКА Споживчих Артикулів пошу- кує **добре презентуючихся, вимовних жіночих сил** для пропаганди своїх ви- робів — за постійною платнею. Перше- нство мають ті, що вже працювали в тій ділянці. Листовні зголошення з подан- ням курікулум віте і св. тлиною до Адмі- ністрації під „Вимовна". 1559 1—2

ХОЧЕШ ПІЗНАТИ ЦІЛЮЩУ СИЛУ ЛЕМКІВСЬКИХ ВОД, хочеш пізнати **лемківське племя**, хочеш гарно про- вести вільний час — їдь до пансіону **Т-ва „Пер. Еп. Поміч" у Жегестові Живці р. Żegiestów Zdrój.** Сезон отворе- ний від 15. травня. В першім і третім сезоні ціни купелів і утримання значно знижені. 1557 1—?

ВЕСЕЛО І ЗДОРОВО проведете літнє дозвілля виїхавши у прегарну околицю в Карпатах. Ліси, ріка добра комунікація. Зголошення: Парохіяльний Уряд. Топіль- ниця п. п. Стрілки (Strzyłki). 1556 1—2

ВІЛЛЯ „ОЛЕНА" — ЯМНЕ. До винайму в цілости або поодиноко вісім кімнат з кухнею з комплетною комфортовою об- становою зараз. Інформації дає інж. Во- лодимир Дутка, Станиславів, вул. Кази- мирівська 17. 1540 3—8

КОСІВ — пансіон **„Victoria"** біля за- ведення д-ра Тарнавського поручає со- нячні кімнати з повним утриманням по дуже низьких цінах. Великий сад. На бажання висилається проспекти. 1—?

ОГОЛОШЕННЯ

Слухайте родичі! Радійте діти!

Вже вийшла I. частина оповідань з історії України пера Антона Лотоцького п. з.

„Було колись на Україні"

Вінету й ілюстрації зладив арт. маляр П. Андрусів.

Перша частина обіймає найдавніші часи історії України. Оповідання на- писані дуже легко та гарно. Книжечка призначена для дітей і молоді, але з приємністю і пожитком прочитає її старший.

Ціна за примірник 70 сот., з портом 85 сот. Десять примірників з портом коштує тільки 6·50 зол. —

Замовляти з одночасною висилкою грошей на грошевих переказах по адресі:

„НАШ ПРИЯТЕЛЬ"
:-: Львів, ул. Сикстуська 39 а. :-:

або краще почтовими складанками число конта 504.104. 1507 5—5

Підлюте - Каменець

Сонячні кімнати з бальконами — враз з першорядним утриманням. Ціни уміркowані. **Галя Чапельська.** Львів, пл. св. Юра ч. 5. до 25. травня а опісля Підлю- те-Каменець п. Перегінсько.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . зол. 0·35
„ одношпальтовий в тексті і новинках . . „ 0·60
„ „ на першій сторінці . . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0·15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка	1/1	зол. 480·—
„ „	1/2	„ 250·—
„ „	1/4	„ 130·—
„ „	1/8	„ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.